

ОНУК У НАС АКСЕЛЕРАТ!

Я дивувався, коли він знову
Зумів в Щасливе завітать,
Не розгинав поки підкову,
Та видно, що акселерат!

Широкоплечий і високий
Аж сорок третій вже нога,
В свої ще зовсім юні роки,
Рукою стелі досяга.

Ховає в посмішку широку
Бунтуючу юнацьку кров,
І ерудиція □ нівроку,
Хоч тільки в сьомий перейшов.

За погляд стриманий ховає
Допитливості глибину,
Секрети істини шукає,
І відповідь на все ясну.

Любуючись онуком бачу
Його міцний потенціал,
Лише б умів ловить удачу
Й конвертувати в капітал.

А капітал □ не стільки гроші □

Це добуток ідей на труд,
І хай тугіші будуть ноші,
Тим успіх більший принесуть!

Акселерат, тому й минає
Дитяча золота пора,
Дорослі труднощі чекають,
Без права на помилки гра.

Щось добре досвід мій пророчить □
Лице красиве не спроста,
На ньому ще й розумні очі
Та міцно стулені вуста!

Дата написання вірша: 2021-01-17